

114, 28. भयान्नपानैः R. 1, 12, 10. भयान्नरसपानानाम् MBh. 4, 32. — P. 2, 1, 35. M. 6, 7, 8. 112. R. 3, 16, 26. Suçr. 1, 161, 18. 218, 3. Varāh. Bh. S. 48, 28. भयभक्तयोः प्रीतिर्विपत्तेरव कारणम् Spr. 2009. 2782. 5039. भयं नामादितं मया KATHAS. 29, 131. 130. आसीत्पितृकुलं तस्य भयं उन्परत्तसः । शैर्वाभिधस्य कृष्याशविशेषस्येवं जीवनम् (Wasser) RĀGA-TAR. 3, 416. Häufig erscheint भय als m. in der Bed. Speise, Gericht, doch ist zu bemerken, dass im MBh. und im Hariv. die neueren Ausgaben dafür meistens भक्ष haben, welches richtiger zu sein scheint (नं und द्य werden ja auch sonst häufig verwechselt). M. 4, 63. MBh. 1, 3934. 3, 2309. 10580. 12405. 4, 438. 13, 2064. 5688. Hariv. 3762. R. 1, 9, 35 (34 GORR.). 33, 2 (34, 2 GORR.). 2, 88, 20. 98, 4. R. GORR. 1, 9, 37. 3, 43, 15. Suçr. 1, 234. 3. 6. 18. 233, 2. KATHAS. 12, 141. 22, 190. 39, 95. — Vgl. गजभयं und सर्वभयं.

भयकार (भ० + 1. कार्) m. Bäcker AK. 2, 9, 28. H. 921.

भयकार m. dass. COLBR. und LOIS. zu AK. 2, 9, 28.

भयलाबु (भय + घृ०) f. eine Gurkenart, = राजालाबु RĀGA. im ÇKDr.

भग (von भञ्ज्) 1) m. Aufhag ausgehende Composita verstärken in Ableitungen beide Glieder nach P. 7, 3, 19. a) (eig. Mittheiler) Brotherr, reicher oder gnädiger Herr, Schutzherr (vgl. lord): भगं न हि त्वं यशसं वसुविदमनु प्रर चरामसि RV. 8, 50, 5. इन्द्रो भगो वाजदा शंस्य गावः 3, 36, 5. असि भगो असि दात्रस्य दाता 9, 97, 55. त्वं भगो नृपते वस्व ईशिषे 2, 1, 7. तेन नो बोधि सधमाद्यौ वृधे भगो दानाय वज्रहन् VALAKH. 6, 5. RV. 2, 11, 21. 3, 33, 17. अग्निर्नता भग इव तितानो देवीनां देव सत्पा सतावी 20, 4. भगो न कोरे कृष्यो मतीनाम् 49, 3. विश्वं स्तोमासः पुरुदम्मर्का भगस्येव कारिणो यामनि गमन् 34, 14. भगो मे अद्य सव्ये न मृध्याः 21. भगं न नृयो कृष्यं मयोभवं 10, 39, 10. 1, 141, 6. 10. 144, 3. 6, 13, 2. सोमो भग इव यामेषु देवेषु वरुणो यवी AV. 6, 21, 2. TAITT. UP. 1, 4, 3. Häufig wird Savitar so genannt; indessen kann in einigen der anzuführenden Stellen zweifelhaft sein, ob nicht Bhaga als Hauptbegriff zu fassen sei. RV. 3, 36, 6. यतो भगः सविता दाति वार्यम् 5, 48, 5. 82, 1. स हि रत्नानि दामुषे सुवाति सविता भगः 3. 6, 50, 13. 7, 66, 4. 15, 12. AV. 6, 33, 1. 49, 49, 1. An diese Bedeutung Herr ist das zendische bagha, altpers. бага und slav. БОГА anzuschließen. — Daher auch b) N. eines der Āditja RV. 2, 27, 1. 7, 41, 2. AV. 6, 4, 2. PANKAY. Br. 12, 12, 1. MBh. 1, 2523. 4822. 9, 2507. 13, 3295. Hariv. 176. 393. 14349. 12436. 12911. 13143. 13180. 14166. R. 2, 25, 8. KATHAS. 48, 96. VP. 122. Bhāg. P. 6, 6, 37. von ihm erwartet man Glück und Wohlstand RV. 7, 41, 1. fgg. भगो विभक्ता शवसावसा गमत् 5, 46, 6. 49, 1. भगश्च दातु वार्यम् 7, 13, 11. 38, 6. AV. 12, 1, 40. Bhaga stiftet Liebe und Ehebindnis (vgl. h.) AV. 2, 36, 4. 14, 1, 51. fgg. 6, 74, 1. 82, 3. die Morgenröthe ist seine Schwester RV. 1, 123, 5. seine Zeit ist der Nachmittag: भगस्यापराह्णः । तस्मादपराह्णे कुमार्यो भगमिच्छमानाश्चरन्ति TBh. 1, 3, 3. 3. भगस्य कालः प्रागुत्सर्पणात् vor dem Austritt der Sonne aus dem Horizont Nir. 12, 13. sein Nakshatra sind die späteren (उत्तर) Phalguni, die sich zu Eheschliessungen besonders eignen, TBh. 1, 1, 2. 4. ÇĀKṢH. GHU. 1, 26. विवाहं स्थापयित्वा नतत्रे भगदेवते MBh. 1, 953. R. 1, 72, 13. WEBER, Nax. I, 310, 1. Auch das Nakshatra selbst wird kurzweg durch भग bezeichnet: भगं नतत्रमाक्रम्य (Schol. पूर्वा फल्गुनी अतिमते तूत्रा फल्गुनी MBh. 6, 81.

V. Theil.

अनतामाषयुक्ताश्च भगे (= पूर्वपत्गुनी nach ÇKDr.) सर्पिस्तूत्रे GJOTIST. im ÇKDr. Nach der Legende ist Bhaga geblendet: तद्गाय परिजकुस्तस्यानिषो निर्जघान ÇĀKṢH. Br. 6, 13. Nir. 12, 14. ÇAT. Br. 1, 7, 4. 6. भगस्य नयने कुहः (रुद्रः) प्रहरेण व्यशातयत् MBh. 13, 7475. Bhāg. P. 4, 3, 17. 26. Das Naigh. (3, 6) zählt ihn unter den Göttern des obersten Gebiets auf. RV. 1, 14, 3. 2, 31, 4. 4, 30, 24. 5, 50, 1. 6, 31, 11. 49, 14. 8, 31, 11. 91, 6. 9, 101. 7. AV. 1, 26, 2. 3, 12, 4. 5, 26, 9. 6, 33, 1. 14, 1, 59. — c) N. der Sonne AK. 3, 4, 2, 27. TRIK. 1, 1, 98. H. 93. an. 2, 37. MED. g. 12. Hān. 11. HALĀ. 1, 35. Verz. d. Oxf. H. 184, 6, 15. MBh. 3, 146. क्रौञ्चदीपे काहे भगः Verz. d. Oxf. H. 33, a, 24. — d) N. des Mondes ANEKĀRTHADRVANIMĀNĀGĀRI im ÇKDr. — e) N. eines Rudra ebend. MBh. 1, 2567. 4826. — f) gutes Loos, Wohlstand, Glück: = धन Naigh. 2, 10. = श्री AK. H. an. MED. (nach AK. und MED. neutr.). आद्यशियं मन्यमानस्तुश्चिदाज्ञा चियं भगं भनीत्याह RV. 7, 41, 2. अस्मे अस्तु भग इन्द्र प्रजावान् 3, 30, 18. आ नो भग्भगमिन्द्र धूमतम् 19. 1, 24, 4. त्वं सोम महे भगं त्वं यूने क्षतायते । दत्तं दधासि जीवसे 91, 7. 134, 5. देवस्य सवितुर्वयं भगस्य रातिमीमहे 3, 62, 11. विदा भगं वसुतये 8, 30, 7. 9, 97, 11. 10, 42, 3. अहो भगस्य मूर्धनि वचसा वेदयामासि 131, 1. 139, 1. AV. 2, 29, 1. 7, 15, 1. 30, 2. पुवं भगं से भरतं समुद्धम् 14, 1, 31. 49, 4, 3. VS. 3, 7. 9, 1. 18, 8. 21, 21. 22, 24. आस्ते भग आसीनस्य AIT. Br. 7, 15. भगं ते वरुणो राजा भगं सूर्यो बृहस्पतिः । भगमिन्द्रश्च वायुश्च भगं सप्तर्षयो ददुः ॥ JĀG. 1, 281. कीर्तिरायुर्भगो (= भाग्य Schol.) गतिः Bhāg. P. 1, 17, 10. — (g) treffliche Begabung, Herrlichkeit, Würde; Lieblichkeit, Schönheit: भगमस्या वर्च आदिषि AV. 1, 14, 1. 2, 36, 1. 3, 22, 6. 6, 129, 1. fgg. 12, 1, 5. स्त्रियु पुंसु भगो रुचिः 25. RV. 9, 10, 3. इन्द्रिय. तेजस्. भग ÇAT. Br. 14, 9, 4. 5. AÇV. GHU. 3, 6, 8. PĀA. GHU. 2. 6. KARÇ. 36. युक्तं भगः (= ऐश्वर्यादिभिः Schol. attribut BURN.) स्वेतिरत्र चाधुवेः Bhāg. P. 2, 9, 16. निष्पृष्टपौरुषभग adj. भग = ऐश्वर्य Schol. 2, 7, 9. सत्र. भग = ऐश्वर्य Schol. 3, 9, 22. 31, 33. भगस्य (= ऐश्वर्यादिषाङ्गस्य Schol.) कृत्स्नस्य परं परायणम् 5, 17, 18. Zum ऐश्वर्यादिषाङ्गस्य des Schol. ist folgende Stelle aus dem VP. (S. 643 bei Wilson) bei KULL. zu M. 1, 2 zu vergleichen: ऐश्वर्यस्य समग्रस्य वीर्यस्य यशसः श्रियः । ज्ञानवैराग्य-पेश्वैव यशो भग इतीङ्गना (Bezeichnung) ॥ = माहात्म्य. वीर्य AK. 3, 4, 2, 27. H. an. MED. = ऐश्वर्य TRIK. 3, 3, 64. H. an. MED. = रूप H. an. = का-त्ति ANEKĀRTHADRVANIM. — (h) Liebesglück, Liebestust; Liebe, Zuneigung: n. = काम AK. भगः सोमार्थं पतः VS. 20, 9. अमानुरिष पित्रोः सवी सती समानादा सदेमस्त्वामिमे भगम् RV. 2, 17, 7. अमानुरिषिद्वयोः पुवं भगः 10, 39, 3. उदीरय पितरा जार आ भगम् 11, 6, 1. 163, 8. भग आ in Zuneigung 2, 34, 8. अश्वः कर्निकद्वयः भगोनाहं सङ्गोमम् AV. 2, 30, 5. अथो भगस्य यच्छातं तेन सं ज्ञेययामि वः 6, 74, 3. से वो भगोतो अग्रत 2, 30, 2. TBh. 1, 3, 3. 3. 7, 3, 3. ÇAT. Br. 2, 6, 3, 13. कुमार्यः पतिकामा भगकामा वा KĀTJ. Çr. 5, 10, 17. ÇAT. Br. 11, 4, 3. 7. 15. Bhāg. P. 1, 16, 29 (= भोगा-स्पद्व Schol.). — i) die Schamgegend, bes. die weibliche Scham (neutr. nach AK. TRIK. MED., AK. 2, 6, 2, 26. TRIK. 2, 6, 21. 3, 3, 64. 255. H. 609. H. an. MED. HALĀ. 2, 359. 3, 41. गुहृतल्पे भगः कार्यः M. 9, 337. JĀG. 3. 88. Suçr. 1, 123, 21. 263, 7. 339, 9. 340, 19. MBh. 13, 818. 825. Çg. 2328 (wo mit der ed. Bomb. भगाङ्क zu lesen ist). Hariv. 7593. Spr. 803 (wo ohne Zweifel भगाङ्को zu lesen ist). तदा मुखभगाश्चैव भविष्यति स्त्रियो उपराः Hariv. 11178. Am Ende eines adj. comp. f. आ गाṇa क्रोडादि zu P. 4.